

BETÆNKNING

Afgivet af Finans- og Skatteudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest ved FM2014 pålægges at fremsætte ændringsforslag til Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands

Råstoffond således at Landstingslov om Grønlands Råstoffonds definition af råstofindtægter afsondres fra Selvstyrelovens definitioner af råstofindtægter. Ændringsforslaget bør formuleres således, at det sikres at fysiske aktiver som eksempelvis oliebekæmpelsesudstyr, bygninger eller andre anlæg og udstyr ikke meregnes som en råstofindtægt i Grønlands Råstoffonds indtægtsdefinition.

Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit

Afgivet til forslagets 2. behandling

Udvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Finn Karlsen, Siumut, formand
Inatsisartutmedlem Gerhardt Petersen, Atassut, næstformand
Inatsisartutmedlem Evelyn Frederiksen, Siumut
Inatsisartutmedlem Jens Imanuelsen, Siumut
Inatsisartutmedlem Kalistat Lund, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Hans Aronsen, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit

Udvalget har efter 1. behandlingen den 3. oktober 2013 gennemgået forslaget.

Forslagets indhold og formål

Beslutningsforslaget indebærer, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte ændringsforslag til FM 2014 som indebærer at råstoflovens bestemmelse om at fysiske aktiver som landet modtager fra råstofselskaber ikke længere skal betragtes som råstofindtægt i henhold til bestemmelserne i råstoffondsloven. Forslagsstilleren tror ikke på at det var de daværende lovgiveres intention, at råstoffonden skulle igangsættes på baggrund af modtagelsen af fysiske aktiver, såsom en sportshal eller oliebekæmpelsesudstyr.

1. behandling af forslaget i Inatsisartut

Der var flertal for forslaget, men blev henvist til udvalgsbehandling primært for at få afklaret konsekvensen af at indtægtsdefinitionerne i råstoffonden ikke længere skal være ens med Selvstyrelovens definitioner. IA udtrykte at der ligger en række analyser, som man med fordel kan dykke ned i.

Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget noterer sig at hensigten med nærværende forslag stemmer meget overens med de indstillinger og holdninger Erhvervsudvalget havde i forbindelse med behandlingen af forslag til Inatsisartutlov om ændring af landstingslov om Grønlands Råstoffond (FM2012/52) fremsat af daværende medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer. Det fremgår af Erhvervsudvalgets ændringsforslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx. xx 2012 om ændring af Landstingslov nr. 6 af 5. december 2008 om Grønlands Råstoffond (EM12/52) følgende:

”Opgørelsen af Selvstyrets årlige råstofindtægter sker på grundlag af landskassens regnskab. Indtægtsdefinitionen i landstingsloven om Grønlands Råstoffond er derfor ikke fuldstændig den samme som i Selvstyreaftalen. Det betyder, at værdien af f.eks. udstyr til bekæmpelse af olieforurening, som Selvstyret har modtaget, kan udelades af indtægtsopgørelsen efter landstingsloven om Grønlands Råstoffond. Det undgås derved, at råstoffondens etablering udløses af modtagelsen af værdier, som ikke umiddelbart kan realiseres og indskydes i Råstoffonden.”

Det var Erhvervsudvalgets holdning, at det alene må være kontante (råstof-)indtægter som tæller med i forhold til fondens kapital. Erhvervsudvalget understregede, at der med kontante indtægter alene sigtes til indtægter, som er direkte investerbare, hvorfor f.eks. værdien af uddannelsespuljer, diverse udstyr og bygninger ikke bør indgå i opgørelsen af fondens indtægter.

Under behandlingen af ovennævnte forslag konstaterede Erhvervsudvalget at:

”Råstoffondens rolle i denne henseende er så at sige at fungere som en ”bankkonto”, hvor råstofindtægterne opspares, således at anvendelsen af disse samt måske især afkastet af dem forgår kontrolleret og strategisk.”

Finansudvalget kan ikke se hvordan en anslået værdi af uddannelsespuljer, diverse udstyr og bygninger forsvarligt og meningsfyldt kan indgå i en sådan ”bankkonto”. Finansudvalget forventer at sådant udstyr m.m. er beregnet til praktisk anvendelse. Derfor er det svært for Finansudvalget at se hvordan denne type af ikke monetære indtægter kan bevare den indtægtsførte værdi over tid, eller hvis disse skulle realiseres ved salg.

Naalakkersuisut skriver blandt andet i svarnotatet:

Reglerne i råstoffondsloven for fondens overførsel af midler til Grønlands Selvstyre er knyttet til Selvstyrelovens bestemmelser om opgørelse af råstofindtægter.

Efter Naalakkersuisut's opfattelse vil det derfor skabe en u hensigtsmæssig uklarhed om indtægtsdefinitionen og hvordan denne skal anvendes, når der skal træffes beslutning om overførsel af midler fra fonden til landskassen.

Finansudvalget skal til dette atter henvise til Erhvervsudvalgets grundige behandling på EM12 af denne problemstilling. Det var det daværende Erhvervsudvalgs konklusion, at denne formulingsmæssige parallelitet ikke kan tillægges en særlig gyldighed i forhold til Inatsisartuts muligheder for at modificere en Inatsisartutlov som Råstoffonden vitterligt er. Det står Inatsisartut frit for, at beslutte under hvilke betingelser Råstoffonden skal igangsættes.

Det fremgår ikke af Selvstyreloven, at Grønland overfor staten har forpligtet sig til at oprette en råstoffond. Det er alene Grønlands eget valg. Det er derfor Staten og Selvstyreloven uvedkommende, hvorledes Grønlands Selvstyre efterfølgende vælger at prioritere de midler, der tilfalder Selvstyret, efter en afrapportering af Selvstyrets råstofindtægter er tilgået Staten jf. Selvstyreloven.

Forslagets økonomiske konsekvenser

Udvalget tilslutter sig forslagsstillerens vurderinger.

Udvalgets indstilling

Et enigt udvalg indstiller på denne baggrund forslaget til vedtagelse af Inatsisartut.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Finn Karlsen, Formand

Gerhardt Petersen

Evelyn Frederiksen

Jens Immanuelson

Naaja Nathanielsen

Hans Aronsen

Kalistat Lund